

[Larsen-Badse.]

opnaaedes herhjemme. Der blev derfor ved Ordningen i Fjor taget det Forbehold, at Roedyrkerne skulde bære det Tab, der er forbundet ved Eksport. Det er hele Hemmeligheden, og nu ender det dér, hvor det skal ende.

Jeg er tilfreds med de Udtalelser, den ærede Ordfører (Hartvig Frisch) fremsatte i sidste Omgang angaaende Forstaaelsen af Helheden, og jeg er ogsaa tilfreds med Ministerens Udtalelser. Mine Udtalelser blev fremsat for at faa dette præciseret i Anledning af, at den ærede Ordfører i første Omgang udtalte sig i en meget rigoristisk Form.

Til den højtærede Handelsminister skal jeg sige, at Handelsministeren misforstod mig vedrørende Hurraraabene. Det, jeg sagde, om Hurraraabe for Ordningerne, var ikke, at man raabte Hurra, naar de var kommet i Havn, men at man gjorde det, naar de i de foregaaende Aar havde virket; med Undtagelse af det sidste Aar har man været tilfreds med dem, og det er mit Haab og Ønske, at man ogsaa kan blive det med den Ordning, der nu gennemføres.

Endelig nævnte Handelsministeren Arbejdsforholdene. Jeg tror, man kan sige, at Arbejdsforholdene i denne Forbindelse altid har været ret tilfredsstillende. Jeg smigrer mig for øvrigt med at kunne se tilbage paa at have afsluttet den første Overenskomst med Arbejderne, der gik ud paa, at en vis Konjunktur skulde gøre sig gældende for deres Vedkommende. Det var i 1922 om Foraaret, og det viste sig, at der blev saa store Sukkerpriser det Aar, og at Roedyrkerne fik en saa høj Tantième, at Arbejderne fik et Tillæg paa omtrent 100 pCt. af det, Overenskomsten gik ud paa, og med Undtagelse af nogle ganske enkelte, som jo altid er sure i Masken, har jeg ingen Erfaring for, at man fra Roedyrkernes Side havde nogen Indvendinger at anføre derimod; man betragtede det som en given Ting.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) spurgte.... jeg var lige ved at sige Hr. Hans Hansen (Rørsukker), men det maa jeg ikke, det strider imod Forretningsordenen, og derfor siger jeg det heller ikke; men jeg var i Færd med at sige det, fordi jeg fik en Fornemmelse af, at det ærede Medlem tror, at det vilde være en Lykke for Danmark, hvis man indførte dette Rørsukker og fik det til den billige Pris. Nu er det jo mærkværdigt nok at have en saadan Tro, og det er ogsaa mærkværdigt at stille Spørgsmaalet op, det er navnlig de Konservatives Ordfører,

Spørgsmaalet rettes til — sidst var det det ærede Medlem Hr. Drachmann, denne Gang maa jeg formode, det er min Ringhed; de andre Ordførere har svaret derpaa, skønt de ikke er blevet spurgt, men da jeg jo er spurgt, maa jeg ogsaa have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem.

Naturligvis finder jeg det rimeligt, ellers vilde jeg jo stemme imod denne Lov sammen med det ærede Medlem, saa det er ikke noget at spørge om. Men dernæst vil jeg sige, at naar det ærede Medlem stiller Forholdet op paa den Maade, at det bedre kunde betale sig at give disse 15 000 Arbejdere, som det drejer sig om, en aarlig Pension, eller hvad man nu vilde give dem, saa stiller det ærede Medlem jo Problemet fuldkommen forkert op. Det er jo ikke de — jeg ved ikke hvor mange — Roedyrkere, og det er heller ikke de 15 000 Arbejdere, det drejer sig om. Nej, det drejer sig om, at en vis mindre Del af Menneskene i dette Land har indstillet sig paa denne Produktion som sit Hovederhverv, og det har bl. a. givet sig Udtryk i, at man i de Amter, hvor man ikke har haft denne Produktion, som krævede saa stor Arbejdskraft, har haft en stor Udvandring til København; hvis man ser Folketællingslisterne efter, vil man se, at Maribo Amt er det Amt, hvor man har kunnet holde hjemme, om jeg saa maa sige, det største Antal af sit Fødselsoverskud, medens de fra alle andre Amter har klumpet sig sammen i Byerne.

Det er Sukkerproduktionen, der har været Skyld i dette. Overalt, hvor man har en bestemt Hovedproduktion, griber denne ind i en Mængde Menneskers Erhvervsforhold og ikke alene i Arbejdernes; der finder en Vekselvirkning Sted. Saaledes er det ogsaa med Sukkerfabrikationen, og det at afskære denne Produktion betyder saaledes at skære Livsnerven over for den paagældende Egn. Ud fra den Betragtning er det, at jeg har været med til at arbejde for Sukkerordningen, og jeg skulde tro, at det er ud fra den samme Betragtning, at ærede Medlemmer af den danske Rigsdag har været med til at arbejde for Sukkerordninger, for man skal nu engang leve af Fortjeneste og ikke af taaget Teori.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Løje var utilfreds med nogle Bemærkninger, som jeg gjorde om Dyrkingen af Sukkerroer i indeværende Aar, og det ærede Medlem mente, at det var inkonsekvent af mig at sige, at nye Dyr-